

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

115. Änväga, Skeda sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVIII. Fig. 2.

Litteratur: W. 85; C. F. Nordenskiöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.*, h. 1, s. 24, teckning; *Reseberättelse* 1870, s. 29, teckn. pl. III; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 31, teckn.

Runstenen står rest norr om Änväga i en trädbeväxt backe invid sockenvägen. Nordost om runstenen äro på lika avstånd från varandra tre stenar lagda.

Stenen är av skrovlig granit, höjden 1,40 m, runsidans bredd nedtill vid gaddens topp 1 m, vid toppsidans innerslinga 67 cm. Slingan är 8—12 cm bred.

Ristningen är mycket förvittrad. Fullt säkra utan granskning äro: 1) slingan och dess flata ormhuvad med tre gaddar samt dess stjärt, hoprullad till en knorr, 2) 67 cm från gaddens utgångspunkt 5 cm av en stav uppifrån, 3) 7 cm därifrån **h s**; 4) 8 cm därifrån en stav, 5) 20 cm därifrån kolon, efter 5 cm följt av **f**, 6) 12 cm från staven av **f** vänstra hälften av **h R**; 7) 26 cm från **h** kolon och 8) 13 cm därifrån **þ** som vändruna, efter 8 cm följd av **h**, 9) 24 cm därifrån en stav, som efter 6 cm följes av kolon. De otydliga runor, som dessutom skönjas, hava icke kunnat med någon säkerhet fastställas, varför ingen tolkning kan givas.

C. F. Nordenskiöld läser: **Isburn : rispi : stin : eftir : l—k**, vilket skulle betyda: Äsbjörn reste stenen efter I—.

